

H T A N H E N I T A S

DECEMBER 2021
ISSUE #16

EXPERIENCE THE POWER

THE ULTIMATE EPIC POWER METAL FANZINE
The Hellenic Metal Scene Issue

LADIES OF METAL
FEST

PROJECT
RENEGADE

D S L S V
DISILLUSIVE PLAY

SILENT WINTER

DEMIKAK

Sense of Fear

BARBARA BLACK

VOLDOF

selepece

IMMORTALIZER

PENTESILEA ROAD

ONIEM

CYCLOPEAN WALLS

BEFORE
SUNDAY

PARA LIA

FUEDESH

Planeswalker

2022

Angels PR

Worldwide Music Promotion

the team and their bands/artists
wishes you

Happy Rockin New Year
full of live shows and music

Co-founder and manager: Marian Nicolaou

AngelsPRmusicPromotion marianic1@windowslive.com +30 6989 264494
 MarianNicolaou kostassalomidis@yahoo.gr +30 6973 470823
 angelsprmusicpromotion stetrich@yahoo.gr +30 6985 732298

Warrior Bath

Grande Fox

ARTIFICIAL EDEN

ANDY ROCKS

Desert
near
end

MARJALENA

SOCIAL SCREAM

MONKEY MIND

Tales
Old

FRAGMENT SOUL

SUBFIRE

Forbidden Myth

NYXBORN

ALVAREZ

Warrior Within

SINISTER KING

tnt

METAL
RAIDER

ThelmeE

ACIA

Wardrum

BLACK SOUL
HORDE

Project Resurrect

SINNER GUARD

Grande Fox

SUBFIRE

ILLUSORY

THIRTY FATES

CYCLOPEAN WALLS

INNER AXES

WITHIN PROGRESS

SEDATE ILLUSION

WHEN YOU HEAR THE WORD "YANNIS" OBVIOUSLY A FEW FAMOUS GREEKS COME TO YOUR MIND. ALTHOUGH WRITTEN GIANNIS (BUT PRONOUNCED THE SAME SINCE IT IS THE SAME NAME) YOU DEFINITELY RECOGNIZE THE FAMOUS NBA PLAYER. FAMOUS AND GRAMMY AWARD GREEK PIANO/KEYBOARD PLAYER AND COMPOSER YIANNI MAY BE THE SECOND ONE FOR SOME OF YOU BUT WHAT ABOUT YIANNIS TZIALLAS? ALTHOUGH IT IS NATURAL NOT TO BE ON THE TOP OF YOUR LIST WITH THE MOST FAMOUS ONES, WE HOPE THAT AT LEAST INSIDE THE METAL SOCIETY THIS IS GOING TO CHANGE SOON AND BOTH THE NAME OF YIANNIS TZIALLAS AND CYCLOPEAN WALLS WILL BE FEATURED AMONG THE HOTTEST NEW NAMES IN THE MODERN PROGRESSIVE METAL GENRE. IF YOU HAVEN'T GOT THE CHANCE TO GET YOUR COPY OF THE BAND'S DEBUT "ENTER THE DREAMLANDS" DON'T WASTE ANY MORE TIME AND QUICKLY GRAB A COPY SINCE IT IS PROBABLY AMONG THE TOP-5 RELEASES FOR THE YEAR THAT JUST PASSED AWAY. ALTHOUGH YIANNIS HAD INTRODUCED HIMSELF WITH HIS SOLO E.P. RELEASE "EMBRACE THE MYTHOS" IN 2020, HE REALLY MANAGED TO WORK ALMOST IN SECRET AND PRESENT ONE OF THE ABSOLUTE HIGHLIGHTS, AN ALBUM THAT WE HAD YEARS TO LISTEN COMING FROM THE LOST FORGOTTEN GLORY DAYS OF THE 90's UNDERGROUND SCENE, FULL OF INSPIRATION AND ORIGINALITY. THIS WAS THE FIRST INTERVIEW I DID FOR THE NEW ISSUE, SO LET'S READ ALL THESE INTERESTING DETAILS THAT YIANNIS HAS TO SHARE WITH US.

Recently you have released your debut album as CYCLOPEAN WALLS titled "Enter the Dreamlands" but your musical journey begins from your early childhood and the age of 7 when most children are starting their basic school education. Tell us a few words about your personal bio, how did you start and your early career path and musical education.

Yiannis: Hi and thank you for having me. Well, to cut a long story short, I've started taking music lessons at the age of 7 and I've never stopped since then. It was classical guitar and music theory at first with Stephanos Mastroyiannopoulos and later on with Evangelos Assimakopoulos and Bessy Diagoma. And here's a very convenient opportunity to say thank you to my teachers and sorry for all the trouble for I never was an especially prudent and disciplined student. At the age of 15 there was alongside classical guitar the electric with Yiotis Samaras and Theodore Ziras and the first rock and metal bands during the mid 90s.

You studied classical guitar here in Greece but soon after that, you decided to continue your studies and life in Paris mostly following your wish to expand your knowledge in jazz guitar next to master guitar legends of that style and genre. How did you reach to that decision and why did you choose jazz electric guitar? Which do you consider your main influences as a guitar player and an artist in general?

Yiannis: Yes, it was also a degree in history and archaeology and after that a master in political sciences that I've never finished. During that period, I was into jazz, prog rock and rebetiko music. I've been playing with Dimitris Mitsotakis and his group **EVDAIMONES** and also with the post rock band **PURPLE ENCLOSURE**. It was then when I discovered the guitarist Django Reinhardt and his magnificent style. I've almost immediately decided that I should move in France to study the style and a couple of years later, I actually did. The improvisation as a momentary composition was the thing that drove me towards Jazz music as it was also the musician's constraint liberty in a jazz band. It's a language that I adore and admire.

You also chose Paris so what lead you to that destination? Does Paris have to offer something specific or was it a personal choice?

Yiannis: A little bit of both. Musically speaking Paris is the centre of the Jazz Manouche or Gypsy Jazz style, so it appeared to me then as the only choice even if I didn't speak French at the time..

Among your several different projects and musical influences, in 2020 you digitally released an E.P under your name titled "Embrace the Mythos" offering 4 songs of US-influenced lyrical Progressive Metal, mostly influenced by the great US bands of

the 90's like FATES WARNING, LEVIATHAN, TILES, ENCHANT just to name a few but also from the lyrical European Scene like POVERTY'S NO CRIME, EVERON, SOUL CAGES etc. Tell us a few things about it, how did you meet and choose the rest of the band, as well as your thoughts and expectations about this first effort.

Yiannis: I will start from the final part of your question: there were no expectations, none whatsoever. I'll say something for the first time in an interview; for almost a decade, maybe more, I had nothing to do with the Metal scene in general. Between 2007 and 2019 I was listening a lot of jazz and world music. There was also Metal but mostly albums I already knew. The problem was that I got tired of my favorite artists and I wanted something new. But being away from the scene, I didn't have the information, I was swimming into an ocean of streaming music but without the knowledge of the scene at the time it was very difficult to find what I was looking for. So, one day when I was really longing to listen to something like **CANDLEMASS** "Chapter VI", I said to myself "you're a musician, you can create the music that you want to hear". And somehow like that it started as a game, or an exercise of style if you will, and the song "The Doom That Came To Sarnath" was born. And then there was more, but the procedure was more or less the same. Yes, it's true that I love US power metal but I don't think there was a goal set to imitate the genre. It was just my influences and the fact that I get bored very easily so I'd like something a little more challenging as a compositional style than "Classic" Heavy Metal.

Looking back now how satisfied do you feel with the final result and which was the overall approval from the music community?

Yiannis: The EP was for me a game or an experiment if you wish. By that I don't mean that it wasn't a serious endeavor, a game can be a very serious thing. It was just that I didn't feel that I had to compete with anyone production wise, it was like a "garage" project and I really enjoyed making it. When it came out, it was like a message in a bottle thrown into the internet's ocean. There wasn't any promotion. It was just that. But 4-5 months later I had some feedback from people in China, Germany, Greece; there were people drawn to my music who took the time and effort to write me a few words. Now I think that the EP fulfilled its purpose and achieved even more than that: it opened the way for our debut full-length.

I feel it is kind of obvious that the announcement of CYCLOPEAN WALLS and the release of "Enter the Dreamlands" only one year after the E.P release, shows that you clearly believed that this project should definitely be upgraded into a proper band offering more exciting moments. Which goals have you set as a band?

Yiannis: There isn't a band. It still is a personal project. For the time being Raphael and Jonas who have been my main collaborators for the EP and the album, have their own musical and financial obligations that won't allow them to form a band in the classic way that everyone in the genre understands. I have a great professional relationship with the guys and I'll be very glad to play with them live, but for the time being I don't know if a festival or a big scene would be interested to handle such a cost as Raphael lives in Brazil, me in France and Jonas in Germany. There was a double need to put my name aside and find a title for the project: firstly, it was the fact that I'm into different kinds of music and collaborations, from traditional Greek music to jazz and film music. When I saw that there was serious interest concerning my Metal endeavors, I needed to liberate the project and give it its own name to have its own distinct life circle and existence into the metal scene. Secondly, in case that a band will form out of it finally, there should be an open place for its members to create and share their ideas not my "property" defined by my name, it should be a "parc" not my "back yard" if you know what I mean.

Speaking about the band, you come from several places around the globe. How does this work in the whole band process and how do you generally work your ideas together? Is CYCLOPEAN WALLS a studio project like the latest mark line-up of LEVIATHAN or do you feel you can develop and work as a classic band case scenario?

Yiannis: I was the only composer, with the exception of Yiannis Plastiras who's responsible for the album's opening track, "Polaris". Because of that, it wasn't difficult. Of course, the performances and the artistic insight of the people that worked in it, their interpretations and their improvisations (as was the case with Hugo Lee's sax solo in "Festival" and also the guitar work of Steelianos and Stelios Anatolitis in "The Rats In The Walls") reformed my original material and proposed yet another color in it, but there was no collective compositional work in "Enter The Dreamlands". But as I said earlier my intention is to transform **CYCLOPEAN WALLS** to a band and that's why I am processing the idea to completely reform everything from top to bottom for the next release.

Raphael Gazal seems to be one of the hottest new names in the International Progressive Metal scene and in our previous issue in the LEVIATHAN interview, John Lutzow spoke with the best words about his talent. Which is your opinion and what really makes him so special from a musicians' point of view

Yiannis: Raphael is a great singer and an exceptional professional. He understands the vision of the song even if you send him just an acoustic guitar track with your voice. For the album's closing title "The Garden", I sent him the cord progression played by a celeste with the comment "sing on it but keep in mind that it'll be a Doom Metal song" or something like that. When I finished the orchestration, he did a second take but the first one was so close to the feeling that I've kept half of it in the version that's in the album. In my opinion, it's not about talent, it's about responsibility, experience and very hard work. That's a common characteristic in everyone who's everyone in the music industry. Talent doesn't mean sh@t on its own. And Raphael has all the qualities of character that made him who he is.

Your debut was mixed and mastered in Greece and released through the Greek label Steel Gallery Records of my close friend Kostas Athanasoglou. Although you live and work in France, you made that decision to work for your debut with Greek partners so how did you reach to that decision?

Yiannis: I've learnt a lot during the album's creation. One of the most important things, is "You can't do everything by yourself and have a great result". Since the beginning I wanted to have the full control of this artistic endeavor. From the very first notes to the mastering and the artwork. But the truth is that even if someone has the knowledge concerning every stage of the production from start to finish (kind of impossible), it is very difficult to take the distance that's needed from yourself and your work in order to judge objectively. John Mcris from Hell's Kitchen Studio was there to help me during the final mix. His work gave the album a form, he created a common sound between every track and helped me very much with the decision making regarding which musical element should be the protagonist and when. Costas Skandalis with his mastering at Infinity Studio brought a new life to the final mix. Sevi Spanou with her artwork, presents beautifully my vision in colors. Costas Athanasoglou and Steel Gallery were proposed to me by Hagen Schmidt, the singer of the legendary **PAYNE'S GRAY** and even when I thought of releasing the album all by myself, Steel Gallery showed a true belief in its potential and also a genuine interest in releasing my work. I am very glad that I finally took the right decisions and signed with them. It just happened that all these great people live and create in Greece, it wasn't planned.

Speaking about your lyrical approach, I believe you deal mostly with themes from H.P Lovecraft's fantastic universe. Any particular reason for that and do you consider you can enrich that in the future with different themes as well?

Yiannis: The H.P. Lovecraft theme has to do only with "Enter The Dreamlands". He's been one of my favorite authors and a close companion since my adolescence. And it's not only the literature but also the music that went with it. When I was younger, I remember listening to "Ancient Dreams" and at the same time reading "The Dream-Quest Of Unknown Kadath", listening to "Black In Mind" and reading "The Shadow Out Of Time", I mean it was part of my growing up; the music alongside literature. Lovecraft was a very important chapter but it wasn't only him, there were also Poe, Dunsany, Straub, King, Chambers, Howard, Dick and many more. I wanted **CYCLOPEAN WALLS** to be a fantasy themed project so I guess there will be familiar concepts but no more Lovecraft, at least not for the next album.

Since your debut is just released which are your next moves? Are you planning any activities or further collaborations?

Yiannis: The next step is to play live. I don't know if this will be possible with the line-up of the debut album because Raphael and Jonas have their own musical projects and professional obligations. The planning of a small tour in Europe is already very complicated due to the sanitary restrictions and the significant travel costs is something that shouldn't be ignored. But we're not ruling it out. One of my favorite bands, **PAYNE'S GRAY**, have also a Lovecraftian themed album, "Kadath Decoded". I guess it would be great to play a set together don't you think? As for the future of **CYCLOPEAN WALLS**, it will be a big surprise for our fans. The second album will be very different, just wait and see.

Apart from being a musician, you are also a guitar teacher and a member of R.G.T of London College of Music of the University of West London. My 16years old daughter is studying here in Greece electric guitar following the same method being in grade 3 right now. What can you tell us about this method of guitar learning, which are the differences and possible benefits and since you also perform online lessons through Skype or Discord do you believe that during that era of covid pandemic, online education can be a certain solution and in which level?

Yiannis: Online courses can be very helpful and a great solution for intermediate or experienced players and an emergency solution for all the students regardless of their age, during the pandemic situation. As for the RGT method, it's one of the many that are out there and can help a student organize his/her material. But music is much more than "a learning system", most importantly music (and art in general) is a collective experience, a social activity. The music school, the band, the orchestra, the concert, singing with friends they can't be replaced by any internet platform. Online education is a tool that's nice to have, but the social aspect of music is irreplaceable.

Well Yiannis we have reached the end of this extremely interesting and very in depth interview. Close it with your final message

Yiannis: It goes without saying that we are all eager to share our music with everyone on stage. We're working very hard to make it happen. Until then I'd like to thank everyone for the support and I'd like to invite you to join us on our Bandcamp page where there'll be lots of new and very interesting stuff really soon. And thanks again for having us.

DISCOGRAPHY

EMBRACE THE MYTHOS	EP	2020
ENTER THE DREAMLANDS	FULL-LENGTH	2021

CONTACT

www.cyclopeanwalls.fr/
www.facebook.com/CyclopeanWalls/
www.instagram.com/cyclopeanwalls/
www.steelgallery.com/

ENTER THE DREAMLANDS (STEEL GALLERY RECORDS)

"Embrace the Mythos" that was released in 2020 under the name Yiannis Tziallas I suspect passed rather unnoticed by the majority of the Domestic Metal scene since it was released only in digital format through Yiannis' bandcamp plus the fact that he lives and works in France and perhaps even himself was not completely certain how this project was going to develop. In this 4-song E.P we found a first sample of his talent as a guitar player and a composer and with the addition of the exceptional Brazilian singer Raphael Gazal (**LEVIATHAN**) and drummers Sean Lang / Jonas Schutz, "Embrace the Mythos" really surprised everyone who had the chance to listen to it for the originality and the exceptional songwriting and execution. Production could have

been better, more dynamic and with better clarity and the material sounded equally great. I am not going to analyze more "Embrace the Mythos" simply because all 4 songs are included in Yiannis' debut album "Enter the Dreamlands" that was released under the band-name **CYCLOPEAN WALLS** feat. once again Rafael and Jonas in vocals and drums. But simply forget what you listened to "Embrace the Mythos" since these 4 songs are almost re-worked, re-arranged and enriched to a level even more improved and with a definitely proper production are transformed to something at least impressive. "Dagon" (that is the opening tune after the 4min great classical music intro), "The Doom that came to Sarnath", "The Dweller in Darkness" and the instr. "The Church of Starry Wisdom" were already great but in "Enter the Dreamlands" are just incredible. Add the magnificent "Festival" (perhaps one of the greatest progressive compositions ever written!), the dynamic "The Rats in the Walls", the lyrical full of emotion "Celephais" and the slower, dark perfection of "The Garden" and you instantly have one of the best and more unique Progressive Metal albums ever written. A release rising through the golden era of the Progressive Metal underground far from the typical **FATES WARNING**, **DREAM THEATER** and **QUEENSRYCHE** archetypes. Bring to your mind the early **PSYCHOTIC WALTZ** masterpiece of "A Social Grace" and underground heroes like **TIME MACHINE**, **PAYNE'S GRAY**, **DIVINE REGALE**, **TWILIGHT KINGDOM** and of course **LEVIATHAN** and you have right in front of you the entire musical journey of **CYCLOPEAN WALLS** and "Enter the Dreamlands". Of course special notice to Rafael's performance who with his unique voice and his extremely mature and balanced singing adds a lot to the overall album's diversity. Yiannis promised that the new album will be quite a surprise (his common picture with **PAYNE'S GRAY** singer Hagen Schmidt really seemed so promising) but I really can't imagine how greater an album can be. "Enter the Dreamlands" was going to be "Album of the Month" but unfortunately when you have **WARDRUM** in the same issue, I'm afraid the position is already taken. But we are talking about a clearly magnificent work that you hardly meet nowadays. **10.0**

ARMORED SAINT: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ SYMBOL OF SALVATION

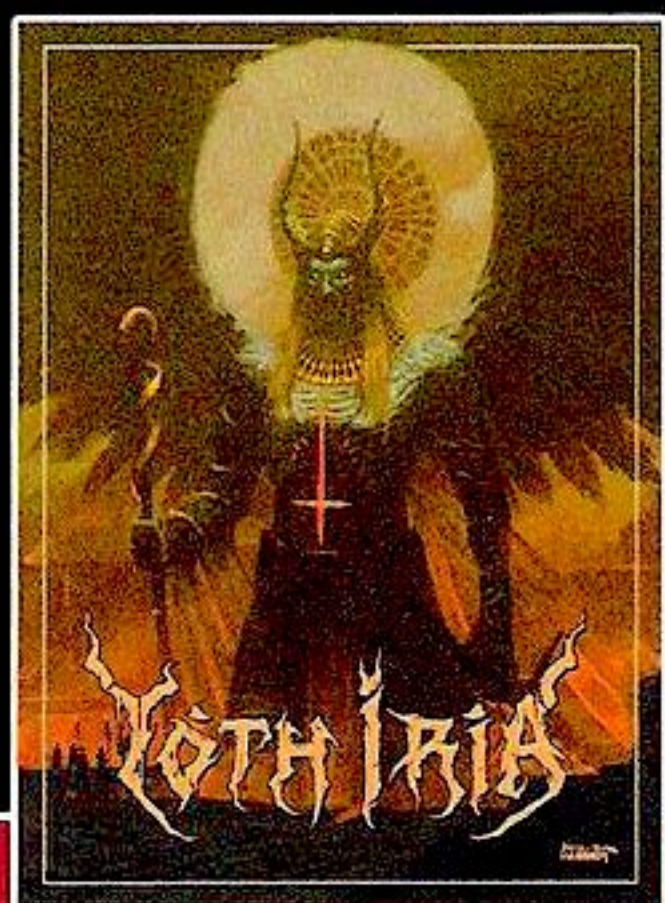
ΜΕΤΑΛ HEAVY METAL

№ 443 • 11/2021

ΤΙΜΗ: 4,50 €

BORN TO RAISE HELL

ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ **1991** ΑΦΙΕΡΩΜΑ

30 YEARS A CHANGE OF SEASONS **30 ALBUMS**

TRIVIUM: IN THE COURT OF THE CRIMSON KING

NECROMANTIA | POWERWOLF | 1914 | OBSCURA | LUCIFER | KHEMMIS | HYPOCRISY | EXODUS

ΓΙΓΑΝΤΟΑΦΙΣΑ: YOTH IRIA | IRON MAIDEN

CYCLOPEAN WALLS

Beyond the Wall of Sleep

Το heavy metal από την πρώτη μέρα της ύπαρξής του έχει τη δική του οδό Auseil. Το μέρος από όπου έρχονται ήχοι που σε γεμίζουν με ένα απροσδιόριστο είδος τρόμου, που ανοίγουν πύλες για νέες απερίγραπτες διαστάσεις, δυσοίωνα μυστηριώδεις. Δεν πρέπει να υπάρχει άλλος συγγραφέας που να έχει επηρεάσει τη metal θεματική όσο ο Howard Phillips Lovecraft. Οι **CYCLOPEAN WALLS** είναι ένα διεθνές σχήμα που παντρεύει το progressive metal με τις ιστορίες κοσμικού τρόμου του μεγάλου συγγραφέα. Το Metal Hammer συνομιλεί με τον ιδύνοντα νου, **ΓΙΑΝΝΗ ΤΖΙΑΛΛΑ**.

LINE-UP:

Raphael Gazal - φωνή
Yiannis Tziallas - κιθάρες, μπάσο
Jonas Schultz - τύμπανα
Sean Lang - τύμπανα (track 5)

ALBUM:

"Enter the Dreamlands"

ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΚΟ ΠΕΡΒΑΝΙΔΗ

Δηλώνω ενθουσιασμένος με το "Enter the Dreamlands", τόσο για τη μουσική όσο και για τη θεματική του προσέγγιση. Ο λυρισμός του progressive metal σε συνδυασμό με τον κοσμικό τρόπο του H.P. Lovecraft, ειδικρινά με εντυπωσίασε. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Τι ακριβώς είναι οι Cyclopean Walls; Πρόκειται για ένα

κανονικό συγκρότημα ή για ένα project που δημιουργήθηκε για να τιμήσει το έργο του σπουδαίου συγγραφέα; Ποια ήταν η αρχική ιδέα πίσω από τη δημιουργία του σχήματος; Ευχαριστώ πολύ για τα καλά σου λόγια, πραγματικά μας τιμούν. Η αρχική ιδέα ξεπήδησε μέσα από το Black Lives Matter. Ο Lovecraft έχοντας υπάρξει ξενοφοβικός και ρατσιστής όσο ζούσε,

έγινε ένας από τους στόχους μέρους του εν λόγω κινήματος. Βραβεία Lovecraft καταργήθηκαν, ο εκδοτικός οίκος που διαχειρίζεται το έργο του αντιμετώπισε σοβαρά προβλήματα κλπ.. Όντας λοιπόν κι εγώ ο ίδιος αδιαπραγμάτευτα αντιρατσιστής, αλλά ταυτόχρονα και λάτρης του έργου του Lovecraft, άρχισα να επεξεργάζομαι την ιδέα της παρουσίασης μέρους του μέσα από τη μουσική κυρίως για να δείξω

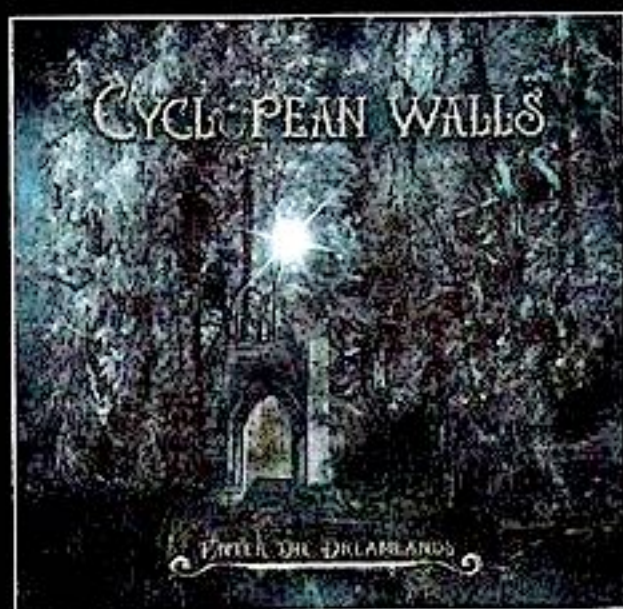
CYCLOPEAN WALLS

Enter the Dreamlands

(Steel Gallery)

Not any realism is beautiful!

Οι Cyclopean Walls με ελληνική ρίζα, πολυεθνικό line-up και έδρα το Παρίσι, στο πρώτο τους αυτό album

συστήνονται ως μία progressive μπάντα που θεματικά ασχολείται με το σύμπαν του H.P. Lovecraft. Ξεκινώντας από το δεύτερο, διαπιστώνουμε πως η στιχουργική τους δεν περιορίζεται στην τυπική "Cthulhu Riiise" λογική που ακολουθεί η πλειοψηφία των Lovecraftian metal σχημάτων και παρουσιάζονται ως συνεπείς γνώστες του έργου του συγγραφέα επιλέγοντας να μελοποιήσουν γνωστές και άγνωστες ιστορίες του, έχοντας σαν όπλο την αφηγηματικότητα και τον θυρισμό της μουσικής τους. Το progressive των CW εκπορεύεται από την πιο obscure και αφιλόξενη γωνία του ιδιώματος όπως αυτό παρουσιάστηκε από συγκροτήματα σαν τους Payne's Grey, τους

Power or Omens, τους Mekong Delta ή τους Leviathan στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του '90. Δεν είναι τυχαίο άλλήωστε ότι ο τωρινός τραγουδιστής των τελευταίων, ο

βραζιλιάνος Raphael Gazal, έχει αναλάβει τα φωνητικά στον δίσκο. Οι CW σε κάθε στιγμή του δίσκου παρουσιάζονται ευρηματικοί και ανεξάντλητοι. Τα δαιδαλώδη riffs τους χτίζουν τείχη μη ευκλείδειας γεωμετρίας, η σκοτεινή ατμόσφαιρα βρίσκεται παντού, η χρήση εγχόρδων, σαξοφώνου και γυναικείων φωνητικών σε επιλεγμένα σημεία λειτουργεί θεαματικά και σίγουρα οι φίλοι του (πολύ) συγκεκριμένου αυτού ιδιώματος θα το λατρέψουν. Είμαι βέβαιος πως στην επόμενη δουλειά τους θα προσέξουν τις όποιες ατέλειες στα σημεία της παραγωγής/μίξης. Σπουδαίες στιγμές τα "Celephais", "Festival" και "The Dweller in Darkness". (8)

ΧΑΚΟΣ ΠΕΡΒΑΝΙΔΗΣ

Cyclopean Walls Vs Metal Hammer (GR)

Συνέντευξη με τον Χάκο Περβανίδη, Οκτώβρης 2021

Δηλώνω ενθουσιασμένος με το “Enter the Dreamlands” τόσο για τη μουσική όσο και για τη θεματική του προσέγγιση. Ο λυρισμός του progressive metal σε συνδυασμό με τον κοσμικό τρόπο του H.P. Lovecraft ειλικρινά με εντυπωσίασε. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Τι ακριβώς είναι οι Cyclopean Walls; Πρόκειται για ένα κανονικό συγκρότημα ή για ένα project που δημιουργήθηκε για να τιμήσει το έργο του σπουδαίου συγγραφέα; Ποια ήταν η αρχική ιδέα πίσω από τη δημιουργία του σχήματος;

Ευχαριστώ πολύ για τα καλά σου λόγια, πραγματικά μας τιμούν. Η αρχική ιδέα ξεπήδησε μέσα από το “Black Lives Matter”. Ο Lovecraft έχοντας υπάρξει ξενοφοβικός και ρατσιστής όσο ζούσε, έγινε ένας από τους στόχους μέρους του εν λόγω κινήματος. Βραβεία Lovecraft καταργήθηκαν, ο εκδοτικός οίκος που διαχειρίζεται το έργο του αντιμετώπισε σοβαρά προβλήματα κλπ.

Όντας λοιπόν κι εγώ ο ίδιος αδιαπραγμάτευτα αντιρατσιστής, αλλά ταυτόχρονα και λάτρης του Lovecraft, άρχισα να επεξεργάζομαι την ιδέα της παρουσίασης μέρους του έργου του μέσα από τη μουσική, κυρίως για να δείξω ότι έναν αιώνα σχεδόν μετά τον θάνατό του, ως κοινωνία μπορούμε και πρέπει να έχουμε την ωριμότητα να αντιμετωπίσουμε δυο εξίσου αληθινά γεγονότα χωρίς να κανιβαλίζουμε το έργο του: Ναι, ο HPL είχε ρατσιστικές και ξενοφοβικές απόψεις, όπως ήταν δυστυχώς το σύνθημα στην εποχή του. Ναι, υπήρξε ο πατέρας του κοσμικού τρόμου κι ένας σπουδαίος παγκόσμιος λογοτέχνης. Με αυτά στο μυαλό ξεκίνησα να συνθέτω το EP “Embrace The Mythos” ως προσωπικό project το 2019.

Το ενδιαφέρον από τη Steel Gallery records για μια full length κυκλοφορία με έκανε να περάσω το project κάτω από το όνομα Cyclopean Walls πρώτον γιατί θέλω αυτή η δραστηριότητα να έχει συνέχεια και να μην εξαντληθεί στο πρώτο άλμπουμ και δεύτερον γιατί έπρεπε να αποδεσμεύσω το όνομά μου ώστε να μην υπάρχει σύγχυση με άλλες δραστηριότητες που έχω ως μουσικός.

Η μουσική των Cyclopean Walls εκπορεύεται, ξεκάθαρα, από το progressive metal, όπως αυτό διαμορφώθηκε κυρίως στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του 90. Αντί όμως να παίρνετε τις επιρροές σας αποκλειστικά από τα γνωστά ονόματα του χώρου, θαρρώ πως η βάση από την οποία ξεκινάτε είναι τα πιο άγνωστα και ίσως πιο σκοτεινά, ‘obscure’ σχήματα της σκηνής όπως οι Payne’s Gray, οι Power of Omens, οι Eternity X ή οι Leviathan. Υπάρχει κάποια δόση αλήθειας σε αυτόν τον ισχυρισμό;

Ναι. Το «Kadath Decoded» των Payne’s Gray με σημάδεψε την εποχή που ανακάλυπτα το έργο του Lovecraft γύρω στα 1994-95. Το “Eyes Of The Oracle” επίσης ήταν ένα αγαπημένο άλμπουμ. Πρέπει να προστεθούν βέβαια και οι

Candlemass, οι Warlord, οι Fates Warning, οι Titan Force και οι Rage. Αλλά και το γεγονός ότι, αν και φανατικός metal σπαδός από πολύ μικρός, ποτέ δεν υπήρξα metal μουσικός. Η εκπαίδευσή μου είναι κλασική και τζαζ. Αγαπώ την παραδοσιακή μουσική κι έχω σπουδάσει στη Γαλλία τη μουσική στον κινηματογράφο. Η δραστηριότητά μου συνθετικά μέχρι σήμερα δεν περιλάμβανε ποτέ το metal. Ίσως γι' αυτό το "Enter The Dreamlands" να ακούγεται «obscure prog», επειδή αναγκαστικά προσάρμοσα τις μη-metal δεξιότητές μου στο metal που ήθελα να κάνω.

Μιας και αναφέρθηκαν οι Leviathan, πρέπει να πούμε πως ο τωρινός τους τραγουδιστής Raphael Gazal είναι η φωνή των CW. Γιατί έγινε η συγκεκριμένη επιλογή και δεν επιλέχτηκε ,ας πούμε, κάποιος Έλληνας τραγουδιστής;

Γιατί αγαπούσα Leviathan και όταν άκουσα τον Raphael πίσω από το μικρόφωνο της μπάντας, εντυπωσιάστηκα. Επίσης είχα τον τρόπο να έρθω σε επαφή μαζί του και είχα πληροφορηθεί ότι είναι σοβαρός επαγγελματίας. Υπήρξε επαφή με Έλληνα τραγουδιστή απλά δεν καταφέραμε να ταιριάξουμε τους χρόνους και τα προγράμματά μας.

Μίλησέ μας και για του υπόλοιπους συμμετέχοντες στο δίσκο και την συνεισφορά του καθενός σε αυτόν.

Jonas Schutz στα τύμπανα: Σταθερός συνεργάτης και ο άνθρωπος που έφερε τον γερμανικό ήχο που τόσο αγαπώ στους CW. Ο Sean Lang εμφανίζεται στο The Doom That Came To Sarnath χαρίζοντάς μου ένα διαφορετικό, πιο «αμερικάνικο» performance. Δυο Έλληνες κιθαρίστες, ο Steelianos Amoirides των Enemy Of Reality και ο Στέλιος Ανατολίτης παίζανε τα σόλι στο τραγούδι Rats In The Walls. Το «Esession Quartet» από το LA ερμήνευσε την εναρκτήρια φούγκα που συνέθεσε πάνω σε ένα μουσικό θέμα μου ο Γιάννης Πλαστήρας. Ο Hugo Lee έπαιξε τα σαξόφωνα στο τραγούδι Festival, ενώ η Andrea Krux ανέλαβε τον φωνητικό αυτοσχεδιασμό στο intro του The Dweller In Darkness.

Αναρωτιέμαι αν οι CW θα μπορούσαν να γίνουν ένα κανονικό συγκρότημα με σταθερά μέλη και με θεματολογία που θα ξέφευγε από τον κόσμο του HPL. Τι λες;

Σε πρώτη φάση η πρόθεση η δικιά μου, του Raphael και του Jonas είναι να παίξουμε live. Ωστόσο κάτι τέτοιο δεν είναι εύκολο καθώς ζούμε στη Γαλλία, στη Βραζιλία και στη Γερμανία αντίστοιχα. Είναι όμως κάτι που συζητάμε και θεωρώ πως θα μπορούσε να είναι εφικτό. Σε σχέση με τη θεματολογία, οι CW είναι ένα Epic Fantasy Storytelling σχήμα, δεν είναι ένα μουσικό όχημα αποκλειστικά για τη λογοτεχνία του HPL. Οπότε, ναι, οι επόμενες δουλειές θα μπορούσαν να ξεφύγουν από το σύμπαν του HPL αλλά όχι κι από το epic fantasy στιλ.

Οι εννέα συνθέσεις του δίσκου εμπνέονται από ισάριθμες ιστορίες του Lovecraft. Πως επηρέασε η πλοκή κάθε ιστορίας του χτίσιμο του εκάστοτε τραγουδιού;

Αντιμετώπισα την κάθε ιστορία όπως θα δούλευα ως συνθέτης πάνω σε ένα σενάριο για μια ταινία μικρού μήκους. Άλλωστε τις εικόνες τις είχα φτιάξει από πολύ νέος στο μυαλό μου, έβλεπα δηλαδή μπροστά μου ήδη ένα τελειωμένο μοντάζ.

Επειδή πιστεύω πως τίποτα δεν είναι τυχαίο στο δίσκο, θα ήθελα να μας πεις γιατί το 'Polaris' έγινε μία instrumental σύνθεση εγχόρδων και επιλέχθηκε ως η εισαγωγή του δίσκου και γιατί η Εκκλησία που προσκυνά τον Nyarlathotep, 'The Church Of Starry Wisdom' έγινε και αυτή μία οργανική σύνθεση;

Στο Polaris θεματικά έχουμε την εμμονή ενός ανθρώπου με την παρατήρηση του πολικού αστέρα. Την υποψία πως υπάρχει μια άλλη πραγματικότητα και την αμφιβολία για το τι είναι αληθινό τελικά και τι όνειρο. Σε ποιο από τα δυο επίπεδα βρίσκεται ο ίδιος πραγματικά. Η εσωστρεφής φύγκα ως πρελούδιο καλεί τον ακροατή τα βυθιστεί μέσα στο άλμπουμ και συμπυκνώνει μουσικά την αφετηρία ενός ταξιδιού.

Το "The Church Of Starry Wisdom" βγαίνει μέσα από το "The Haunter Of The Dark". Μη θέλοντας να ανταγωνιστώ το πρωτότυπο κείμενο γράφοντας μια δική μου εκδοχή ειδικά για αυτό το cult, επέλεξα να το κάνω μόνο με μουσική.

Δύο ακόμα τραγούδια για τα οποία θα ήθελα να μας πεις ορισμένα πράγματα είναι το 'Festival' και το προσωπικά αγαπημένο 'Celephais'.

Το Festival είναι το ένα από τα δυο μελοποιημένα ποιήματα του HPL που παρουσιάζονται. Το επίκεντρο της σύνθεσης είναι η περιγραφή μιας έκστασης διονυσιακού τύπου με κρυμμένες πολυρυθμίες, μονά μέτρα, ατονάλ σημεία που σκετσάρουν ένα όργιο κανιβαλικών σκοτεινών τελετών. Το Celephais γράφτηκε τελευταίο. Απ' όλες τις προσπάθειες έμμετρης απόδοσης του πρωτότυπου κειμένου αυτή είναι η αγαπημένη μου. Ο θάνατος του Bill Tsamis ήρθε τη στιγμή που συνέθετα το κομμάτι και κάπως σα να μίλησα και για τη δική του πορεία και διαρκή αναζήτηση. Όταν το ολοκλήρωσα ήξερα ότι όλο το άλμπουμ όφειλε να αφιερωθεί στη μνήμη του.

Τι είναι τελικά αυτό που συναρπάζει τόσο πολύ γύρω από την προσωπικότητα του HPL και γιατί πιστεύεις πως το έργο του είναι τόσο αγαπητό από τη metal κοινότητα;

Το σύμπαν που δημιούργησε, ένα σύμπαν που τοποθετεί στο επίκεντρο τη ματαιότητα και την ασημαντότητα της ύπαρξης σε μεγάλη κλίμακα, είναι κάτι που μιλούσε ανέκαθεν και μιλάει στην ψυχή όλων. Ο φόβος μπροστά στο ξένο και το άγνωστο ήταν ανέκαθεν παρών. Ωστόσο, στη ζωή τελικά το μόνο που αξίζει είναι να προσπαθούμε να νοηματοδοτήσουμε τη μάταιή μας ύπαρξη και να αναμετρηθούμε με το φόβο του αγνώστου ώστε να το οικειοποιηθούμε. Το metal ανέκαθεν ως μορφή έκφρασης έγινε το μέσο του κοινωνικού περιθωρίου, νοηματοδότησε, ανύψωσε, δημιούργησε κοινότητες, όνειρα και φιλοδοξίες. Μίλησε για μύχιες σκέψεις, για όνειρα, για θέματα ταμπού, ξεπέρασε τα σύνορα κι αναμετρήθηκε με τα στερεότυπα. Ε, δεν θέλαν και πολύ τα δυο να παντρευτούν μεταξύ τους.

Διόρθωσέ με αν κάνω λάθος, αλλά δεν είδα καμία αναφορά στο μεγάλο celebrity του Lonescraft-ικού σύμπαντος. Στον γνωστό πλοκαμοφόρο Μεγάλο Παλαιό. Πως και έτσι;

Το έχουν κάνει άλλοι καλύτερα από εμένα αυτό.

Ποιες είναι οι προσδοκίες και οι φιλοδοξίες των CW;

Να φτάσει το άλμπουμ όσο πιο μακριά γίνεται. Να το ακούσει ο κόσμος και να μπορέσουμε να μοιραστούμε κάποιες στιγμές πάνω στη σκηνή σύντομα.